

Psycholoog Ulrike Boon geeft psychotherapie met behulp van paarden

„Te paard verandert zware crimineel”

SOERENDONK - In Nederland is het al jaren bekend dat geestelijk en lichamelijk gehandicapten veel plezier beleven aan paardrijden. Met name in Oostenrijk en Duitsland kwam daarnaast ook het zogenaamde therapeutische paardrijden van de grond. Vooral mensen met psychische problemen en psychisch gestoorde criminelen blijken veel baat te hebben bij deze behandelingsmethode. De Oostenrijkse Ulrike Boon-Tiel wil in ons land, vanuit haar instituut Hippo Campus in het Brabantse Soerendonk, meer bekendheid geven aan het therapeutische paardrijden.

• Ulrike Boon: „Als criminelen door deze therapie beter behandelbaar zijn, ben ik al dik tevreden.”

Foto Henny Erkens

methodieken met haar eigen model van het therapeutische paardrijden.

„Het is jammer dat het therapeutische paardrijden in Nederland nog in de kinderschoenen staat. Veel ziektekostenverzekeraars vergoeden de kosten nog niet, waardoor deze behandelingen voor veel mensen gewoon te duur zijn.”

TBS-kliniek

Enthousiast vertelt deze Oostenrijkse, die in haar instituut vijf paarden heeft lopen, dat haar model voor de therapeutische behandeling van criminelen, als proef is ingevoerd in een TBS-kliniek in Overijssel. Daarvoor heeft ze eerst een aantal therapeuten uit die instelling opgeleid. Ook moesten de paarden aan extra training worden onderworpen.

Dit experiment, dat zeer succesvol is, verloopt onder supervisie van Boon.

„Mensen, die in een TBS-kliniek verblijven hebben vaak een heleboel meegemaakt en zijn met vele therapeuten in aanraking geweest. Logisch dat ze tijdens het zoveelste gesprek helemaal dichtklappen. Door de interactie met het paard zie je de zwaarste crimineel vaak helemaal veranderen. Je ziet zowel negatieve en positieve gevoelens naar boven komen waardoor voor de therapeut de toegang veel gemakkelijker wordt. Ik besef ook wel dat deze therapie niet zaligmakend is en ik de zwaarste gevallen niet 'beter' kan maken. Als mensen hierdoor echter beter behandelbaar zijn en beter in hun vel komen te zitten, ben ik al dik tevreden.”

Karin Counet

Ulrike Boon voelde zich altijd al aangetrokken tot paarden en beoefent vanaf haar jeugd de paardrijdsport. Na haar opleiding tot klinisch psycholoog en psychotherapeut werkte ze onder meer als hoofd psychologie bij een Oostenrijkse 'Justizanstalt'. In deze instelling, vergelijkbaar met een TBS-inrichting in Nederland, ontstond bij haar het idee om paarden bij de therapie van de criminelen te gaan betrekken en daarvoor een model te ontwikkelen.

„Het behandelen van andere doelgroepen dan criminelen, met behulp van paarden, bestond al langer in het duitstalige Europa. Bij het ontwikkelen van mijn model 'therapeutisch paardrijden' heb ik waar mogelijk gebruikt gemaakt van bestaande literatuur”, legt Ulrike Boon uit.

Na haar verhuizing naar Nederland werkte ze onder andere als inrichtingspsycholoog voor Justitie en is ze nog

steeds als gedragsdeskundige werkzaam bij de Raad voor de Kinderbescherming en als rechtbankdeskundige in Den Bosch. Daarnaast richtte ze in Soerendonk haar eigen instituut op.

Zonder zadel

Bij het therapeutisch paardrijden is alles erop gericht om het paardrijden en het contact met het paard te gebruiken als therapie. Daarbij gaat het zowel om de fysieke als

om de psychische effecten. Niet alleen het bewegen op én met het paard is belangrijk, maar ook het omgaan met de dieren. De samenwerking tussen cliënt, therapeut en het paard moeten uiteindelijk leiden tot een betere toegankelijkheid en een betere communicatie.

„Bij voorkeur laat ik mijn cliënten het paard altijd zonder zadel berijden. Als men de bewegingen van het paard ondergaat, zie je mensen

vaak helemaal ontspannen en loskomen. Je gebruikt op zo'n moment het lichaam als ingang voor de emoties en eventuele conflicten. En boek ik daarmee succes dan is het mogelijk steeds verder en dieper te gaan met de therapie.”

De psychologe legt uit dat men in Duitsland en Oostenrijk de activiteiten die vallen onder het therapeutische paardrijden heeft ondergebracht in vier groepen. Zo

wordt de hippotherapie door fysiotherapeuten gebruikt voor de revalidatie van patiënten. De tweede vorm is het paardrijden voor zwaar lichamelijk gehandicapten. Het orthopedagogische paardrijden richt zich vooral op moeilijke jongeren. De vierde is het psychotherapeutische paardrijden voor mensen met psychische problemen. In haar praktijk combineert de psychologe deze traditionele therapie-